

استراتژی ارتباط خطر، مشارکت مردمی در کاهش موانع

فرزند آوری

شیوا جگرگوشه^۱، محمد جعفرزاده^۲، نازیلا نژاد دادگر^{۳*}

- ۱- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران
- ۲- گروه بیماری های عفونی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران
- ۳- دکتری آموزش و ارتقای سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران

چکیده

مقدمه: شناسایی خطر و مشارکت گروه هدف تاثیر بسزایی در کیفیت خدمات بهداشتی دارد. هدف از انجام این مطالعه تعیین تاثیر به کارگیری استراتژی ارتباط خطر، مشارکت مردمی در کاهش موانع فرزند آوری خانواده های شهرستان اردبیل می باشد.

بررسی روش: مطالعه حاضر به روش اقدام پژوهی و به کارگیری استراتژی ارتباط خطر، مشارکت مردمی طی مدت ۹ ماه در سال ۱۴۰۱ انجام شد. مشارکت کنندگان مطالعه زنان ۵۴-۱۵ سال همسر دار در منطقه ۲ شهری بودند. گردآوری داده ها از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته چهره به چهره صورت گرفت و از طریق تحلیل محتوا تجزیه و تحلیل شد .

یافته ها: طبق نتایج بدست آمده دسته بندی ها انجام شد و در نتیجه دو مقوله اصلی و هفت زیر مقوله از جمله: موانع ذهنی، موانع اعتقادی، موانع آگاهی بخشی، موانع اجتماعی، موانع سیاسی، موانع مدیریتی و موانع مالی به دست آمد. **نتیجه گیری:** به طور کلی میتوان نتیجه گرفت که به کارگیری یک استراتژی مناسب باعث شناسایی و برنامه ریزی جهت کاهش موانع فرزند آوری در خانواده های تحت مطالعه میشود.

واژه های کلیدی: ارتباط خطر، مشارکت مردمی، فرزند آوری، اقدام پژوهشی